

IUSTI LIPSI
EPISTOLICA
INSTITVTIO,

Excepta è dictantis eius ore, Anno ∞. Io.
LXXVII. mense Iunio.

*Adiunctum est Demetrii Phalerei eiusdem
argumenti scriptum.*

EDITIO VLTIMA.

ANTVPERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Viduam & Filios Ioannis Moreti.

CLD. ICD. XIV.

*Cum Priuilegijs Casareo & duorum Regum
& Principum Belgarum.*

IUSTI LIPSI
EPISTOLICA
INSTITVTIO.

CAPVT I.

De nominibus varijs Epistole: & de formâ apud veteres.

PISTOLA quâ rectè & laudabiliter scribatur, præire mihi propositum iuuetuti. sed compendio: ad vsûm, non ad speciem: nec vt omnia quæ ad rem, sed quæ in rem maximè, dicam.

EPISTOLAE Græcanicum nomen est, ^{ὁπο} τὴ ἑπιστέλλειν, quasi *Missoriam* dicas: (Isidorus interpretatur *Missam*) sed in veteri tamen Latinorum vsu: & Plautus aliquoties vsurpat, & Afranius comœdiam etiâ quampiam, *Epistolam* inscripsit. V mediâ Politianus & nonnemo hodie scribunt, freti auctoritate librorum & lapidum, in quibus crebrò sic reperias: sed, nisi fallor, numquam ante Vespasiani æuum. Et per O sanè rectiùs scripseris magisquæ ἀναλόγως. Alijs etiam nominibus prisca appellauère, *Litteras, Tabulas, Tabellas, Codicillos*. *Litteras*, (poëtæ etiam *Litteram*), ob eminentiam, & quia hoc genus creberrimi inter litteras omnes vsus: *Tabulas, Tabellas, Codicillos* à materie; quia ante chartæ & membranarum vsûm (Isidori verba cito) *in dolatis ex ligno codicellis epistolarum colloquia scribebantur*. Vnde & portatores earum *Tabellarios* vocauerunt. Quæ transcripta moneo ex Hieronymi epist. XLII. Festus eidem rei: *Tabellis*, inquit, pro chartis utebantur antiqui; quibus vtrò citroque certiores absentes faciebant: vnde adhuc *Tabellarij* dicuntur; & *Tabellæ missæ ab Imperatoribus*. Inde Plautus Epistolam circumscribens Pseudolo:

Lib. VII. Orig.

Lib. VII. Orig.

Per ceram & lignum, inquit, litterasque interpretes.

Et paullo post:

Pro lignè salute vis argenteam remittere illi?

Eiusmodi Tabulæ Homero etiam nota: apud quem Proetus litteras

Φ Α Λ Η Ρ Ε Ω Σ

PHALEREI

ᾧ

DE

ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

ELOCUTIONE.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Ἐπιστολικὸς
 χαρακτήρ δέεται ἰχνοῖσθαι,
 καὶ ᾧ αὐτὸ λέξομεν. Ἀρ-
 τέμων μὲν ἔν, ὁ τὰς Ἀριστο-
 τέλους ἀναγράφας Ἐπιστολάς,
 φησὶν, ὅτι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ τρόπῳ
 διάλογόν τε γράφει ἢ Ἐπιστο-
 λὰς· εἶναι γὰρ τὴν Ἐπιστολὴν,
 αἶον τὸ ἕτερον μέρος ἔστι διάλο-
 γος. ἢ λέγει μὲν πίσως, ἔτι μὴ
 ἅπαν. δὲ γὰρ ὑποκατεσιδία-
 δαι πῶς μᾶλλον ἔστι διάλογος
 τὴν Ἐπιστολὴν· ὁ μὲν γὰρ μι-
 μᾶται αὐτοχρηδίζοντα· ἢ δὲ,
 γράφεται καὶ δῶρον πέμ-
 πεται τρόπον πινά. τίς γοῦν
 ἔτιωσ ἀνὸν διαλεχθῆναι πρὸς Φί-
 λον, ὡσαύτως ὁ Ἀριστοτέλης
 πρὸς Ἀντίπατρον, ὑπὲρ ἔστι
 φυγαδῶν γράφων ἔστι γέρον-
 τῶν, φησὶν; Εἰ δὲ πρὸς ἀπά-
 στας οἴχεται τὰς φυγάς ἔτιωσ,
 ὡσεὶ μὴ κατὰ γενεάν, ὅτιλον ὡς
 τοῖς γε εἰς ἄδου καταλθεῖν
 βυλομύοις, ἔδει φθόνῳ.

QUONIAM verò ἔστι Ἐπι-
 stolicus character Exilitate
 indiget, etiā de ipso dicemus.
 Artemo igitur, is qui Aristo-
 telis epistolas collegit ἔστι ἐπι-
 ganit, ait eodē modo oportere
 Dialogum & Epistolas
 scribi. Esse enim epistolam
 quasi alterā Dialogi partem.
 Et aliquid quidem dicit, non
 tamen omnia. Oportet enim
 epistolam paullo magis ador-
 nari ἔστι quasi exstrui, quā
 Dialogū. Iste enim imitatur
 negligenter ἔστι ex tempore di-
 centem: illa autē scribitur, ἔστι
 aliquo modo mittitur quasi
 donum. Quis igitur ita ser-
 mocinetur cum amico, sicut
 Aristoteles ad Antipatrum,
 super sene quodā exsule, scri-
 bēs ait? Si verò ad omnia ex-
 filia iste ita abiit, ut nō red-
 eat: manifestū est, quòd ne-
 mo invidet ire ad inferos vo-
 lenti-

* non re-
ducatur.